

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobkyně: **M. A.**
narozena X, státní příslušnice Gruzie
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2023, č. j. OAM-914/ZA-ZA12-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany

1. Žalobkyně dne 4. 4. 2022 podala první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k žádosti uvedla, že její otec byl kmotrem jejího manžela a podle náboženských pravidel nemohli uzavřít sňatek. S manželem se vzali proti vůli rodiny, která žalobkyni hlídala a všude jí doprovázela. Kdyby se vrátili do vlasti, obává se, že by jim někdo z rodiny mohl ublížit. Při pohovoru doplnila, že problémy měla se svými dvěma bratry a strýcem. Ti jí nadávali, sledovali a jeden z bratrů jí opakovaně fyzicky napadl. Tahal ji za vlasy, udeřil ji a přitom jí vulgárně nadával. Dále uvedla, že její bratři a strýc vyhrožovali a fyzicky napadli také jejího manžela. O pomoc nikoho nežádali. Nemělo by to cenu, neboť někteří její příbuzní pracují u policie. Žádné jiné problémy ve vlasti neměla.
2. Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2022, č. j. OAM-407/ZA-ZA11-ZA20-2022, žalovaný žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“). V odůvodnění konstatoval, že Gruzii lze v případě žalobkyně považovat za bezpečnou zemi původu. Zdůraznil, že žalobkyně nepodnikla k ochraně svých práv žádné kroky a že nikdy neměla potíže s tamními státními orgány. Mohla tedy využít ochrany příslušných orgánů. Její žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 3. 2. 2023, č. j. 34 Az 21/2022-30.

Řízení o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany

3. Žalobkyně dne 4. 7. 2023 podala druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany.
4. Při poskytnutí údajů k žádosti dne 14. 7. 2023 uvedla, že o mezinárodní ochranu žádá kvůli tomu, že není v Gruzii v bezpečí, protože tam má problémy s příslušníky rodiny. Aby si zachránila život, tak přicestovala do ČR. K dotazu, zda tyto skutečnosti uvedla v řízení o její první žádosti, sdělila, že ano.
5. Žalovaný opatřil do spisu zprávu k zemi původu žalobkyně, konkrétně zprávu Ministerstva vnitra ČR *Informace OAMP: Gruzie-Policie (Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy, Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií)* ze dne 14. 4. 2023.
6. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 10. 8. 2023 (dále „napadené rozhodnutí“) žalovaný prohlásil žádost žalobkyně za nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný podotkl, že proti rozhodnutí ze dne 9. 5. 2022 podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji zamítl. Dále žalovaný konstatoval, že porovnal důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany s jejími tvrzeními v rámci předchozího řízení o její první žádosti. Podle žalovaného žalobkyně ve své druhé žádosti uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Gruzie vrátit, jako uváděla v průběhu řízení o její první žádosti. V Gruzii přitom nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost (tedy od 11. 5. 2022, případně od skončení soudního řízení) ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, která by svědčila o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených

v § 12 zákona o azylu nebo že by jí hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Naopak Česká republika nadále považuje Gruzii za tzv. bezpečnou zemi ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Žalovaný tak neshledal důvod pro opakované posuzování žádosti žalobkyně, neboť neuvedla žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení.

Shrnutí žaloby

7. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), podanou dne 25. 9. 2023, domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
8. V žalobě namítá, že žalovaný nesprávně aplikoval § 11a zákona o azylu, když opakovanou žádost posoudil jako nepřípustnou pro absenci nových tvrzení. Žalobkyně přitom ve své opakované žádosti uvedla, že výhrůžky vztahující se k její osobě a osobě jejího manžela (*pan Z. Ch., který téhož dne také podal žalobu proti rozhodnutí o zastavení řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu*) ze strany její rodiny jsou nyní rovněž směřovány vůči matce jejího manžela. Tyto nové informace svědčí o eskalaci její situace a žalovaný je jako takové měl posuzovat z hlediska intenzity ohrožení žalobkyně v zemi původu. Žalovaný podle žalobkyně porušil její právo na spravedlivý průběh správního řízení tím, že nerefletoval nové skutečnosti a jako nové skutečnosti je ani neposuzoval, čímž žalobkyni nedal možnost řádně se účastnit správního řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný setrvává na tom, že žalobkyně ve své žádosti neuvedla žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl správní orgán znovu meritorně zabývat. Žalovaný tvrdí, že nevybočil z mezí § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, když druhou žádost žalobkyně posoudil jako nepřípustnou se závěrem, že nenalezl žádné nové skutečnosti, které žalobkyně bez vlastního zavinění nemohla sdělit v průběhu předchozího řízení a které by vyžadovaly opakované posouzení. V podrobnostech odkazuje na napadené rozhodnutí a k institutu opakované stížnosti obecně na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014-33. Žalovaný dále uvádí, že v Gruzii nedošlo ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. K obavám žalobkyně z vyhrožování soukromými osobami žalovaný uvádí, že žalobkyně jako občanka Gruzie se může v případě problémů obrátit na kompetentní orgány země svého původu a využít dostupné vnitrostátní prostředky. Pokud by státní orgány nebyly schopné nebo ochotné žalobkyni odpovídající pomoc poskytnout, bylo by možné tuto skutečnost považovat za azylově relevantní, přičemž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 13. 9. 2004, č. j. 4 Azs 185/2004-45.

Posouzení věci soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
11. Žaloba není důvodná.

12. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
13. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
- a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
14. Ze znění § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že novou skutečností je pouze taková skutečnost, kterou žalobce nemohl bez své viny uvést v řízení o předchozí žádosti, tedy skutečnost, která v té době vůbec neexistovala nebo o které žadatel objektivně bez své viny nevěděl. Tato skutečnost pak musí nasvědčovat tomu, že žadateli hrozí pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Z rozsudku NSS ze dne 14. 8. 2014, č. j. 9 Azs 171/2014-31, plyne, že „aby mohla být nová skutečnost podkladem pro řízení o mezinárodní ochraně, musí mít z hlediska udělení mezinárodní ochrany určitou relevanci. Teprve v tom případě je nová skutečnost způsobilým podkladem pro nové řízení.“. Obdobně NSS (i s přihlédnutím ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany) konstatoval, že za nové skutečnosti nebo zjištění je nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by *prima facie* mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele (viz rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, či usnesení NSS ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018-45).
15. Dle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, je správní orgán povinen v odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvést odůvodněný závěr o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“.
16. Soudní přezkum rozhodnutí o zastavení řízení opírající se o nepřipustnost opakované žádosti podle § 11a odst. 1 zákona o azylu se soustředí na otázku, zda byly splněny podmínky dle tohoto ustanovení k posouzení žádosti jako nepřipustné. Soud se nemůže zabývat tím, zda žadatel splňuje či nesplňuje podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (viz např. usnesení NSS ze dne 27. 11. 2020, č. j. 5 Azs 110/2020-35, odst. 16).
17. Žalobkyně v žalobě vznáší v zásadě jedinou konkrétní námitku, a to tu, že v nyní posuzované druhé žádosti nově tvrdila, že její rodina nyní vyhrožuje také matce jejího manžela. To má svědčit o eskalaci situace. Toto její tvrzení však nemá oporu ve správním spise, neboť v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 14. 7. 2023 pouze obecně uvedla, že o mezinárodní ochranu žádá kvůli tomu, že není v Gruzii v bezpečí a má problémy

s příslušníky rodiny. Tyto skutečnosti již uváděla v předchozím řízení. Matku manžela ve správním řízení o její druhé žádosti nezmínila a sama k dotazu žalovaného sdělila, že tyto skutečnosti uvedla již v řízení o své první žádosti. Soud tak souhlasí s žalovaným, že žalobkyně v řízení o její druhé žádosti neuvedla žádné nové skutečnosti, tím méně takové, které by byly relevantní ve smyslu § 11a odst. 1 písm.) b) zákona o azylu.

18. Soud pro úplnost konstatuje, že se žalovaný řídil závěry výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu č. j. 3 Azs 6/2011-96 a zabýval se též tím, zda nedošlo v zemi původu k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost druhé žádosti žalobkyně. Za tímto účelem si žalovaný opatřil aktuální zprávu *Informace OAMP: Gruzie- Policie, Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy, Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií* ze dne 14. 4. 2023, která je součástí správního spisu žalovaného. Žádné takové změny od doby posuzování první žádosti žalovaný neshledal a žalobkyně proti tomuto zhodnocení v žalobě nic konkrétního nenamítá.

Závěr a náklady řízení

19. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu pro její nedůvodnost zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Žalovanému, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. listopadu 2023

Karel Ulík, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

samosoudce